

DISSERTATIO MEDICA  
INAUGURALIS,

DE

AMENORRHOEA.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

ALEXANDER STRAITH,

EX AGRO NARNIENSI,

SCOTUS.

Da veniam scriptis, quorum non gloria nobis

Causa. OVID.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

per BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

---

M,DCC,LXXXVII.





322291

*St. Michael's  
Lancaster  
June 1840*

*Viro plurimum reverendo  
Thomae White v. d. p.  
ab amico suo devotissimo  
Alex<sup>ro</sup> Stuart*

Patri suo optimo

J O A N N I S T R A I T H,


Ea qua par est pietate,

Hæc studiorum primitias

Sacrare voluit

ALEXANDER STRAITH.





Digitized by the Internet Archive  
in 2020 with funding from  
Wellcome Library



# DISSERTATIO MEDICA

## INAUGURALIS,

### DE

# AMENORRHOEA.

**C**ERTO vitae tempore, nempe circa pubertatem, totum virginis corpus, sed praesertim regio uterina, magnam subit mutationem. Vasa enim genitalia, in uteri fundum desinentia, circa hoc tempus maxime patefacta, per paucos dies humorem prius serosum, dein sanguineum, sub finem effusionis rursus paulisper serosum trajiciunt. Eluvionem hancce jam adfuturam, edocent plurima symptomata. Hebescent oculi insolito suffusi languore, et cavi fiunt palpebrarum orbes: Livescunt

A

genae,



genae, roseo orbatae colore : Vultus pallet, nec aegrae amplius gratus ex ore halitus. Adficitur etiam puella dolore capitis, lassitudine, praesertim artuum, doloribus urentibus, lumbos et regionem uterinam praecipue infestantibus ; alia praeterea debilitatis indicia in medium procedunt.

Signa jam relata primum menstruorum fluxum praesagiunt et comitantur ; qui per dies tres vel quatuor emanare perstans, foeminam aequae ac antea sanam relinquit. Cum autem ultra septimanam duraverit, *morbida* ab auctoribus dicitur effusio. Menstrua, eo vitae tempore, quo fluere solent, non omnino accidentia, instantibus simul affectionibus supra recensitis, *emansio* mensium a Nosologis vocantur \*. Menstruorum vero *suppressio* est is status, in quo postquam fluere coeperunt, ex toto compescuntur. Menstrua justo parciora, aut cum dolore fluentia dysmenorrhoeae, seu *amenorrhoeae* difficilis nomen accipiunt †.

Quia

\* Cull. Nos. Meth. G. cxxvi. sp. 1.

† Ibid.



Quia noxae has diversas morbi species facientes, et auxilia eas tollentia, eadem sunt, de omnibus sub nomen amenorrhoeae, hic simul tractabitur.

Tempus aetatis quo fluxus hic incipit, pro corporis conditione, vivendi modo, multisque aliis rebus, serius aut citius esse consuevit. In plagis ad septentrionem spectantibus frigidisque, multo tardius quam in Australibus calidisque, virgines adoritur. Nihilominus ubique terrarum, quo lautior fuerit victus, quo magis foemina sit praecox, et quo maturius amor dedita, eo citius menstrua erumpunt. In hac insula, annum circiter decimum quartum maturescit puella. In regionibus autem calidioribus, annum aetatis nonum \* agentes, menstrua primum habere dicuntur foeminae; dum, e contrario, Laplandicae duplo tardiores.

Variatur etiam, ex causis jam relatis, aetas qua decedit profluvium menstruorum. Ple-risque mulieribus, annos quadraginta quatuor,

\* Van Swiet. de Morb. Virg.



tuor, vel ad summum quinquaginta habentibus, fluor hicce adesse desinit. Verum, eorum ex toto cessatio, iisdem, ac ortus, subjicitur varietatibus.

Hoc modo prodit fluxus muliebris, omnique sanæ, post confectum lunæ cursum, (in aliis alio intervallo), denuo adparet, iisdem fere signis prægressis, iisdemque fere symptomatibus stipatus. Nec desunt exempla foeminarum, quæ primo hujus fluxus adortu, et ejusdem reditu, nullum dolorem, nullamve prorsus invaletudinem, patiuntur. Foeminae quibus menstrua omnino deficiunt, vel abnormia sunt, sæpe non solum morbosæ, sed maxima ex parte steriles sunt. Ex hoc satis luculenter patet, constantem et regularem menstruorum fluxum, et sanitati et foecunditati prorsus necessarium esse. Auctores, de copia sanguinis, singulis vicibus excreti, haudquaquam in eandem sententiam iverunt. Hippocrates ad heminas duas Atticas \* (scilicet, circiter uncias

\* Hippocr. de Morb. Virg.



cias sedecim) collocat. Quidam sex vel  
 octo \* plerumque excerni dicunt. Alii sex,  
 septem, decemve † excretas esse affirmant.  
 At cl. De Haen, multis experimentis in-  
 geniosissimis, clare ostendit, sanguinem una  
 vice effusum, vix unquam uncias tres, qua-  
 tuor, vel quinque superare; nec majorem  
 copiam effundi posse, nisi corpus aliquo  
 morbo afficiatur ‡. In regionibus vero sep-  
 tentrionalibus, unoquoque tempore copia  
 minor, in Australibus major fere semper  
 extat. Obiter hic memorare licet, foemi-  
 nas, bono loco natas, obque hanc causam  
~~ma~~<sup>g</sup>us ignaviae luxuriaeque deditas, men-  
 strua majore copia habere, fluxusque du-  
 rationem in majus prolatam<sup>ta</sup>, quam eae quae  
 vitam parce ac duriter agunt, et victum  
 quaeritant sudore vultus; tantum honesti  
 laboris ac virtutis pr<sup>o</sup>mium voluit Alma  
 rerum Parens!

Menstruo

\* Haller. Prim. Lin. 361.

† Hom. Prin. Med.

‡ De Haen Rat. Med.



Menstruo foeminarum profluvio progredi pergente, hae multis magnisque noxis ex illis ~~illis~~ <sup>ius</sup> ~~illis~~ abnormi cursu objiciuntur, quarum non levissimae sunt eae, quae ab retento vel omnino obstructo ejus flumine ortum ducunt. Hoc sequentis disputationis argumentum ea propter selegi, quod humani generis plurimum intersit omne malum sexum foemineum invadens; quodque hoc, prae caeteris, corpus earum tenerum laceffentibus, acerbum atque grave existat, haud raro lethale evasurum. Propositum nostrum igitur tenentes, de obstructione mensium, amenorrhoea dicta, verba factituri, ad symptomatum narrationem deinceps aggredimur.

Signa hujus fluxus retentionem primum manifestantia, eadem sed graviora sunt, ac ea, quae prima menstruorum molimina comitantur. Et praeter haec, totum est infirmum corpus, ejusque color vitiatur. Labescit cibi cupiditas atque concoctio; laborat aegra rerum minime esculentarum desiderio. Adsunt etiam mammarum laxitas, oscitatio



oscitatio frequens, anorexia et nausea. Crebri oriuntur ardores febriles; interdum maculae et pustulae cutaneae in conspectum prodeunt. Pulsus fit velox; et caput magno vexatur dolore. His plerumque superveniunt respiratio difficilis et frequens, palpitatio cordis et syncope; novissime pedes molli inflantur tumore, indeque reliquum corpus, ex quo ipsa gignitur inter cutem aqua\*.

Hisce gressibus incedens amenorrhoea, leucophlegmasiam, vel hydropem, tabem, hysteriam, et alia gravissima mala, creat. Sed haec non nisi a menstruis per longum tempus suppressis oriuntur.

## D I A G N O S I S.

Si amenorrhoeae symptomata rite observantur, haud difficilis erit distinctio inter  
hunc

\* Lom. Observ. Med. lib. 2.



hunc et alios morbos adfectus ; nullus enim est, qui menstrua suppressa exacte refert. Inter menstrua autem ex conceptu, et illa ex aliis causis deficientia, haud facile instituitur discrimen. Verum, si diligenter investigemus, queis ex rebus malum exortum sit ; quibus praeterea aegritudinibus afficiatur puella ; plerumque iudicium minime fallax dare poterimus. Si vomitus, post menstrua suppressa, praesertim mane infestat, si in suspicionem nomen aegrotae incurrat, si denique, quatuor vel quinque mensibus elapsis, omnia haec signa negotium facessere desistant, nobis concludere fas sit, morbum ex consuetudine cum viro suam ducere originem. Vice versa, si signa memorata, post dictum tempus ingravescere pergant, si languor, membrorum tumor, debilitatisque caetera signa magis indies augeant, et si chlorosi affectae speciem praese ferat aegrotata, persuasissimum habeamus, eam vero morbo implicari ; nullamque, quantum ad nos attinet, moram esse debere ad idonea remedia confugiendi.

PROGNOSIS.



## P R O G N O S I S.

Prognosis hujus morbi plerumque admodum incerta, semper caute facienda est. Nam diuturna menstruorum suppressio, gravissimarum fomes aegritudinum est, ut melancholiae, hysteriae, et hujusmodi. Sed si mulier sit juvenis, per breve tempus aegra, et corpus nullo praeceunte morbo debilitata, benignus eventus sperandus est.

Quae foemina non peperit, gravius et citius menstruorum laborat suppressione, quam ea, quae peperit \*.

Hoc porro observare licet, prognosin, omnibus menstruorum retentorum casibus accommodatam, exhibere minime in nobis situm est; quoniam adeo diversis corporis constitutionibus, diversae aegrae sunt, adeoque multae res quae profint vel obsint ejus

B

curationi,

\* Lom. Observ. Med. loc. cit.



curationi, morbi cursu eveniunt, <sup>quoque</sup> ~~quod~~ nostrum iudicium immutare valent. In univ-  
ersum vero, nobis felicem morbi finem  
expectare licebit, si suppressio parum diu  
continuavit, si ex frigore, aliave subitanea  
causa, nata est, ac postremo si puella juven-  
ta adhuc floret, caeterumque integra vale-  
tudine fruitur.

## CAUSÆ REMOTÆ

Plurimae hunc morbum cientes, ab scrip-  
toribus medicis relatae sunt. Quarum nul-  
lae vel frequentiores vel vehementiores  
sunt, quam quaedam mentis affectiones de-  
primentes, veluti metus, tristitia, &c. Hae  
enim, debilitatem totius corporis inducendo,  
cordis et omnium vasorum vim contracti-  
lem minuendo, vasa uterina ita adficiunt,  
ut ad sanguinem propellendum et trajici-  
endum,



endum, non amplius valeant, donec ad contractiones majores et concitatiores cieantur.

Altera causa menstrua suppressa haud raro creans, est frigus, praesertim subitaneum, vel cum calore alternans, corpori admotum. Hoc magnam corporis infirmitatem faciens, simili etiam modo, quo affectiones mentis, agit.

Quidam medici solertissimi affirmant, nullam noxam adeo frequenter hunc morbum inducere, ac amoris inopiam; nam uti causa naturalium menstruorum videtur esse vasorum, sanguinem fundentium, tempore pubertatis conformatio, et vis amoris, in mulieribus, quam aliis foeminis potentior; ita stimuli hujus, eoque conformationis, defectus, tam cessationem, quam retentionem, et justam demum suppressionem creat \*. Et sane haud negandum est, multum causae relatae, in menstruis obstruendis, deberi. Existunt aliae hujus morbi causae, notatu dignae, uti vita sedentaria nimiusque liquorum

\* Vide Elem. Med. Brun. DXXIII. et seq.



quorum debilitantium usus, quales sunt thea, coffe, &c. quae omnes, robur corporis imminuendo, laxitatem et debilitatem generalem inducendo, effectus suos edunt.

Amenorrhoea ~~forte~~, morbis praegressis, corpus maxime debilitatum efficientibus, originem haud raro debet.

Noxas omnes, menstruorum retentionem vel justam demum suppressionem creantes, hic figillatim recensere, operae haudquam pretium ducimus, quia omnes similem in corpus foemineum actionem exhibent.

## CAUSA PROXIMA.

Causa proxima amenorrhoeae diu multumque a medicis est exagitata. Quidam enim plethorae, natura rectrice gubernante, eam tribuerunt \*. Alii in obstructionem vasorum uteri, spissitate sanguinis natam, omnem

\* Juncker.



omnem conferunt culpam \*. Alii vero, majore cum verifimilitudine, menſtruorum tam retentionem, quam ſuppreſſionem, habere pro cauſa, totius corporis laxitatem et vaſorum uterinorum actionem debiliorem, *arbitra* Multis argumentis opinio haec ſtabiliri po- teſt ; ſed ex hac re ſatis firmamenti habet, quod omnes cauſae remotae, ſupra jam me- moratae, quales ſunt adfectus animi depri- mentes, frigus, et omnium potentiffima, amoris ſive libidinis inopia, totum corpus, et praecipue vaſa uterina, ita debilitant, ut ſan- guinem trajicere non valeant. Cauſa igitur amenorrhoeae proxima in debilitate po- ſita eſſe videtur †.

Menſtruorum vero ſuppreſſionis, vaſo- rum uteri extremorum contractionem mi- nime naturalem incuſandam cenſent non- nulli.

\* Boerh.

† Theſe effects (viz. of the retention of the menſes) conſiſt in a general flaccidity of the ſyſtem, and conſe- quently in a weaker action of the veſſels of the uterus, ſo that debility may be conſidered as the more immedi- ate cauſe of the retention. Cull. Practr. of Phyſ. MIII.



nulli. Hujus sententiae fautores eam fulcire sequentibus conantur. Primo, cum signa extremæ debilitatis, mensium retentionem vulgo comitantia, hic non semper observanda veniunt, causam hujus necessario respuunt; secundo, quemadmodum hæc species pro causa agnoscit, quicquid subitavi constrictionem, spasmumque consequentem, inferre possit, ita non potest inficias iri, quin status vasorum coarctatus causa proxima subest. Ad hanc doctrinam ulterius confirmandam, firmissime adseveratur, morbum hunc ab adfectibus animi deprimentibus, aliisque id genus, esse illatum. Hi adfectus vasorum extremorum contractionem vel spasmum gignendo suum perficere opus existimantur \*. Attamen has noxas, quæ spasmum vasorum uteri inducere dicuntur, modo prius relato, nempe statum totius corporis asthenicum, et vasorum, sanguinem fecernentium, actionem imminutam inducendo, agere verisimilius est. Utrum vero  
talis

\* Cull. Pract. of Phys. MVIII. MIX.



talís unquam existit vasorum in uteri parietes definentium constrictio, sive spasmus, peritioribus dijudicandum relinquo.

## C U R A T I O.

Cum causa hujus morbi, ex totius corporis, imprimis autem vasorum uterinorum laxitate et debilitate, pendere videtur, ita medendi consilium erit, primo totum corpus roborare; et secundo, vasorum uterinorum actionem præcipue excitare\*.

Auxiliorum primæ consilii parti respondentium præcipuum est exercitatio. Quantum prodest corporis exercitationis usurpatio omnibus morbis, laxitati et debilitati ortum debentibus, nemini, qui vel primoribus labris medicinam degustarit, latere potest. Quare tam magnum commodum secum adfert hoc remedium, ratio in aprico est;

\* Cullen's Pract. of Phys. loc. cit.

est ; nam hominibus hoc diligenter utentibus, omnes corporis functiones maxime excitantur, sicque vim atque robur majora acquirunt, singulaeque magis aptae evadunt ad suum opus perficiendum, ac consilia exequenda naturae, illis initio assignata. Haec revera accidere, satis luculenter constabit, si nobiscum reputemus quam firma corporis constitutione, quamque vegeti ac sani sunt ii, qui ruri degunt, ibique duro necessitatis telo coacti, assiduam atque operosam vitam agunt ; quamobrem, non in minimis bonis ponendum est, quod ‘ nil sine magno vitae labore natura dedit mortali-  
libus.’ Multa exercitatione uti, ad hujus morbi curationem, prae caeteris pertinet, quod causam ejus minime infrequentem posuimus inertem atque languidam vitam. Tamen alia genera hujus, aliis melius respondent ; in universum actiuosa quaeque aliquem aegrotae nisum requirunt, iis quae peraguntur nullo illius molimine multo praestant. Hoc consilium animadvertentes, haud sine causa affirmare audemus, equitationem, cursum,



sum, saltationem, ambulationem, aliasque ejusdem generis, gestationi, frictioni, &c. palmam facile praeripere. Sed praeceptum hoc adhibere oportet, adhibitoque pareatur, ut semper a lenioribus initium sit capiendum, paulatimque ad fortiores escendendum.

Cortex Peruvianus et vinum, hujus morbi, aliorumque consimilis naturae, adeo sunt communia et pervagata remedia, ut omnibus lippis et tonsoribus nota esse videantur. Virtutes medicatrices, quas haec prae se ferunt, quamvis experientiae testi verissimo jamdiu subjectae, nihilominus adhuc controversae sunt. Corticis natura et effectus, medicis seculi prioris, adeo obscura videbantur, ut nullam auderent opinionem de iis in medium proferre, contenti affirmando singulares habere dotes, quasque appellantes verbo parum Latino *specificas*, suae ignorantiae velum obtendebant, haud sane absimiles affinibus suis eruditione monachis, seclufisque ecclesiasticis istius temporis, qui, quandocunque aliquem litera-

rum humaniorum librum, vel Latinitatis purioris auctorem, offenderunt, de eo haud dubitarunt affirmare: ‘Graecum est, nec potest legi nec intelligi.’

Medicis nostrae aetatis felicioribus esse contigit. Longe alia via ac antiquiores procedere coeperunt, inque vicem, theorias nullo fundamento innixas struendi, et lectores, maximamque partem humanum genus lactandi, falsaque spe producendi, experientia duce, rectam insititire semitam, prius ruderibus remotis quam fundamenta jacere aggrederentur, aedificium plerumque stabile, sibi que constans, omnibus suis partibus inter se apte cohaerentibus, extruxere. Notioni corticis Peruviani in corpus humanum specialiter agentis, quanquam fere obsolevit, sui non desunt patroni. Sententia vero, quam propugnant, opinor, minime teneri potest. Professor noster, cujus solertia atque ingenii acumen, nullis non medicinae partibus, lucem feliciter offuderunt, totam rem clariore in monumento posuit\*.

Ille

\* Cull. Pract. of Phys. CCXII. et seq.



Ille enim gravibus evincit argumentis corticem tonica virtute gaudere; quoniam multis debilitatis casibus auxilio perquam certo fit, praeque caeteris gangraenae, aliisque vitiis, debilitate quoquo modo natis. Ex hac theoria constituta, multum dehinc commodi arti Apollineae accedat, necesse est, utpote regulae illinc deducendae, ejus usum in morbis satis accurate definiunt. Menstruis deficientibus, hoc non potest non esse utile remedium: Modus ejus exhibitionis, mali durationi, caeterisque aegrae rebus circumstantibus, exacte adcommodandus.

Vinum in eadem cum cortice clausula ideo conjungere visum est, quod consimilis operis a nonnullis \* judicatur, quodque saepissime cum remedio proxime memorato administratur. Certe ex omni potus genere, vinum praestantissimum est, non solum ob gratum, quo adficit palatum, saporem, verum propter exhilarantes laetificantisque dotes

\* Vid. Elem. Med. Brun.

dotes quas impertit mortalibus aegris. Nullo melius quam hoc possumus lenire trepidam sollicitudinem, neque ullus liquor animum adeo placidum vacuumque curis dimittit. Effecta vero ejus a poëtis, viris nempe divino numine afflatis, fatius magisque eleganter describuntur. Horatius, ille perspicax morum observator, in effectibus hisce describendis, omnes vel hodiernos vel recentiores, quotquot vidi aut novi, longe antecellit.

Quid non ebrietas designat? Operta recludit,  
 Spes jubet esse ratas; in proelia trudit inermem;  
 Sollicitis animis onus eximit; addocet artes,  
 Foecundi calices quem non fecere disertum?  
 Contracta quem non in paupertate solutum?

Magnos in huic morbo medendo fructus praeſtare pronum eſt credere, ſi conſideremus quam idoneum eſt ſtomacho, propter jucunditatem atque dulcedinem, quas maximas habet, quodque aegrae in hoc morbo plerumque ſtomacho imbecillae ſunt, atque faſtidio tantum non perpetuo vexantur. Vinum cum cura et prudentia adhibitum, cer-



te in omnibus debilitatis morbis, nulloque magis quam in hoc, multum prodest. Saepe etiam cum cortex Peruv. per se datus frustra fuit, huic conjunctus optime cessit. Ex omnibus vini generibus, istud e Portu Callensi importatum, faustissimo omine dari potest; opinio, ejus usum propter vim astringentem circumcidens, nihili facienda.

Balneum frigidum a nonnullis tanquam remedium minime spernendum jactatur. Et quidem, si vim ejus in sanum corpus animi advertamus, in eandem sententiam haud cunctanter discedemus, quandoquidem, tantum vigoris roborisque addit, quantum vix cuiquam credibile est.

Ejus administratio propriam desiderat animadversionem, siquidem in aliis alia est. Debilibus, diuturnitateque morbi confectis, applicatio ejus non absque periculo est, atque non, nisi summa cautione adhibita, experiendum. Tantum primo morbi stadio, vel saltem, aegra non multum corpus morbi vi fracta, usurpandum. Memoria tamen tenendum, tempus in balneo commorandi,  
aegri

aegri viribus, consuetudinique pristinae, respondere debere.

Opium a quibusdam medicis multum dicitur adferre commodi, quippe quod insigni, qua gaudet, vi omnes corporis actiones excitandi, pulsusque roborandi, auxilium fit maxime idoneum ad debilitatem tollendam, et imminutam vasorum uterinorum actionem augendam. Quoniam autem huius stimuli effectus per breve tantum tempus perstat, cum tonicis ac stimulantibus supra relatis optime conjungitur, itaque certissime medentium votis respondit.

Ad secundam consilii partem perficiendam, nempe vasa uterina stimulare, maxime profunt purgantia, quorum efficaciora sunt ea quae suum opus in inferiorem intestinorum partem praecipue edunt, obque ejus utero vicinitatem, facere non possunt, quin illum valde afficiant. In horum numero sunt aloe, scammonium, aliaque quae, ob naturam eorum solutioni parum pronam, in rectum prius delabuntur, quam eorum vires penitus refringuntur. Plerumque ve-



ro, propter habitum aegrotantium parum firmum, haec medicamenta raro idonea, saepe manifestae noxae sunt. Hic tamen praeterire silentio medicamentum, magni nominis, optimeque de medicina merentis, patrocinio nobilitatum, summae esset indigentiae. De helleboro nigro loquor: Hunc magnis laudibus efferre ex propria experientia non dubitavit Meadius; spem ejus, cum ad menstrua provocanda esset datus, perarro mentitum esse, audacter affirmans.

Dolendum est sane experientiam recentiorum tanto viro in hac re minime suffragari. Hoc attribui posse exiguae hujus medicinae quantitati, plerumque adhibitae, inclinatur animus ut arbitrer. Ita se rem habere, mihi fidem facit, quod accidit puellae, prospere curatae ab amico meo ingenioso Doctore Whyte, cujus multa in me collata beneficia, utilissimaque consilia, semper grata cum mente recordabor. Juvenis viginti circiter annos nata, vegeto aspectu, satisque alias incolumi valetudine, nisi quod tardam concoctionem, praecordiorum dolorem, ali-

aque

*ta est,*  
aque menſtruorum deficientium propria,  
cum adhibuit medicum, certioſoremque fecit.  
ſe menſtruam purgationem ſex menſes ante non paſſam eſſe. Ille, ex fama ejus il-  
libata, ratus ſibi integrum eſſe, medicinam  
illi praeſumere, dedit, tinct. melamp. ſeſcun-  
ciam, cujus inſcriptio erat hujusmodi, ſu-  
mat M. et V. cochleare parvum. Ad hoc  
minime animum attendens puella, totum  
medicamentum duabus vicibus epotavit.  
Nocte inſequenti ſomnum prae inquie-  
titudine non capiebat, poſteroſque die aegro-  
tatione ventriſque doloribus vexabatur, veſ-  
perem vero verſus, ſigna haud dubia men-  
ſtruorum denuo revertentium laeta perſen-  
tiſcere coepit.

Sed alia auxilia, uteri regioni applican-  
da, majore cum ſpe ſucceſſus venditarunt  
medici; talia ſunt electricitas, balneum te-  
pidum, et, proh pudor! res venereae, quas  
praecipere medicorum gravitas haud dedig-  
nata eſt. Horum primum electricitas, in  
uterum ipſum directa, haud immerito max-  
imis eſt elata laudibus; quippe inſigni qua  
pollet



pollet vi corpus stimulandi, specialiterque genus nervosum, ad hoc malum averruncandum, apprime apta existit.

Observationem summi momenti placet hic interponere. Huic adfectui inter medendum, temporis, quo medicamenta exhibentur, ratio diligentissima est habenda; nam quo foemina a tempore fluxus solito propius abest, eo major spes est remediorum votis cedentium; positionique huic, plane constat e regione esse, minorem spem curationi affulgere, quo magis a periodico ad menstruandum nisu adhibita medicamenta distant.

Balneum tepidum bifariam adhibetur, fottus forma regioni uteri, balneique cruribus atque femoribus. Hanc curationis speciem, omni prope generi malorum antiqui adhibuerunt; verum pericula recentiorum eam non aeque utilem esse ac antiqui crediderint, demonstrarunt.

Sequitur ut de rebus venereis dicendum sit, quas a medicis in auxilium vocatas, supra memoravimus. Non dubium esse potest,



test, quin hinc incitatio corpori admota vehemens admodum sit. Sic alterius sexus amor, cogitationes impurae, sed maxime justus concubitus, totum corpus, sed praecipue uterinam regionem, accendunt. Sed jure ambigi potest, num tanta beneficia co-  
 itibus solis tribuenda sunt; multae enim res in novis nuptiis eodem pertinent, et ad eundem finem conspirant. Omnes puellae conjugii spem foveant aluntque, et hoc in summis bonis ponentes, cum viris matrimonio conjunctae sint, se ultimum felicitatis gradum attigisse arbitrantur. Quantum ex hac opinione commodi earum saluti profluxurum est, nemini obscurum esse potest, qui consideraverit ex animi statu magna ex parte pendere sanitatem corporis; illo enim sollicito aut male se habente, haec accidere non potest.

Sed ut auxilia jam memorata efficaciora fierent, vivendi ratio praesertim insistenda est; et quoniam morbus a noxis debilitare solitis, ortum trahit, et a remediis stimulantibus, vel leniatur vel tollatur, igitur  
 mini me



minime inficiandum est; victum quam alentissimum, et ad sanguinem creandum valentissimum, totum corpus maxime roborare, sicque ad menstrua provocanda, haud minime idoneum evadere. Eodem spectat vinum modica quantitate assumptum, et cum aqua dilutum. ‘Concubitus neque  
 ‘nimis concupiscendus, neque nimis pertimescendus est; rarus corpus excitat, frequens solvit \*.’ Temperies mediocris, neque in utramque partem inclinans, servanda; aër quam purissimus, qualis sub divo, non humidus, est quaerendus; exercitatio, citra fatigationem, vires recreans, utenda; somnus, nec nimis longus, nec brevis, sed potius ad longiorem vergens, usurpandus; hilaritati et animi serenitati consulendum; fricatione et munditia, summum corpus, quibus motus voluntarii instrumenta foveantur, excitandum; omnia, quae mentem turbant, cavenda; mediocris calor admovendus, nimius pariter ac frigus fugienda.

\* Cels. de re med. lib. 1. cap. 1.

F I N I S.



On what parts of the Body does  
<sup>principally</sup> lead act on  
the head such a poison as is given by  
~~the cause of its being such a poison.~~  
~~Whether true or not.~~

The cause of Colica Pictorum, &  
the means proposed either to prevent  
the disease, or to alleviate or make it  
arrive at salutary termination.  
Lastly, Some conclusions as to its  
cause, and operation, in the Disease.  
It is most commonly given in, both  
externally & internally.

---

Operation of lead

Operation of

Saltness of the

Constitution